

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

มุ้งมันแดนอรหันต์

(หลวงตาครับ ที่ชลบุรี โยมของพระพุทฺธ ดร. ชลธวัช บริรักษ์คูเจริญ พ่อเขาที่ชื่อ นายทวีที่ถึงแก่กรรมไปแล้วนะสะ ที่หลวงตาเมตตาเคยไปที่บ้านเขาจังหวัดชลบุรีครับ เขา ถวายทองคำน้ำหนัก ๑๐ บาท ดอลลาร์ ๑,๐๐๘ เหรียญสหรัฐ ดอลลาร์ฮ่องกง ๓๐,๐๐๒ เหรียญฮ่องกง ผ้าไตรจีวร ๑ ชุด ยาหอมภูลประสิทธิ์ ๑๒ กล่อง อันนี้ชายปี่มรับไว้ เรียบร้อยแล้วครับผม รับไว้จากชลบุรี นำมาให้ถวายหลวงตาต่อไป)

(อีกรายหนึ่งที่หลวงตาไปเมตตาผู้หญิงที่ชื่อเล่นชื่ออ้วน หรือชื่อจริงชื่อกิตติวรรณ ที่แถวคลองตัน ที่หลวงตาไปเมตตาคราวที่แล้ว เขาทำบุญซื้อโค-กระบือ ๓๙ ตัว ถวาย เพื่อเป็นการถวายกุศลแก่หลวงตาให้หลวงตาอายุยืนยาวมาก ๆ ยิ่งขึ้น เขามอบ ๓๐ ตัวนี้ ให้วัดธรรมบูชา ชื่ออาจารย์ทองคำ อยู่ที่วัดถ้ำบูชา ภูว้ ดุแลไว้ สำหรับแจกจ่ายให้คน ยากจนทำนาครับ)

เดี่ยว ๆ วัดถ้ำบูชาอยู่ตรงไหนนะ หรือจะอยู่ทางด้านตะวันออก เวลาเราเข้าไปภูว้ มันมีมันอยู่ทางด้านนี้หรือ หรือคำว่าวัดถ้ำบูชาที่มีอีกวัดหนึ่งนั่นนะมันมี อันนี้ไม่ทราบว่าจะ บูชาไหนละซิ (ถ้ำบูชาภูว้ อำเภอลำปาง จังหวัดหนองคายครับ) นั่นซิ ไ้ทางนี้มันก็ภูว้ ไ้ ทางนั้นมันก็ภูว้ ไ้ว่าตัวเดียวดูเหมือนมีสองเขา (มี ๓ จุด ภูว้ ถ้ำพระ ถ้ำบูชา แล้วอีก อันหนึ่งก็....) นั่นแหละเราเลยไม่ทราบตรงไหน ๆ มันมีชื่อว่าไง สองสามแห่ง แต่ส่วน ใหญ่มันก็คือภูว้ อยู่ทางภูว้ (เคยไปถ้ำบูชา) เราเคยไปแล้ว ถ้ำพระ ถ้ำบูชา แต่ก่อนก็ เคยเดิน เดินก็ไม่ได้ไกลนี่นะ ครั้นเวลาไปรถนี้ โหย ไปนุ่นทำทวีปกว่าจะกลับมาที่นี่นะ นี่เดิน ปับออกจากนี้ไปนี่เลยวัดถ้ำบูชา แล้วก็ไปภูทอกภูทอกอะไร ไม่ได้ไกลนะ เดินตัด ๆ

คือกรรมฐานท่านไม่ได้สนใจกับรถกับราอะไรแต่ก่อน แต่ทุกวันนี้ไม่ว่าท่านว่าเรา มันเป็นกรรมฐานขุนนาง อะอะโตะขึ้นรถ ๆ พอรถมันมีมากต่อมากแล้วจำเป็นจะต้องไป เดินหาอะไร วังขึ้นเข้าใจไหมละ มันเลยขึ้นแต่รถไปละซิ แต่ก่อนรถก็ไม่มีด้วย ความมุ้งมัน ต่อธรรมนี้มันมีน้ำหนักมากเกินกว่าที่จะไปเสาะหาความสะดวกสบาย ตรงไหนที่จะภาวนาดี ตรงนั้นมองเห็นปับเข้าเลยไปเลย อย่างงั้นนะ แต่ก่อนไม่มีรถก็จริง แต่ผู้่มุ้งมุ้งธรรม แล้วท่านจะไม่เสาะ เรื่องรถเรื่องราไม่คิด ท่านจะคิดตั้งแต่เรื่องว่าที่ไหนสะดวก เช่นอย่าง มองเห็นตรงนั้นเขาว่าดี ปับเข้าเลย ๆ อย่างงั้น

แถวนี้เราก็เคยไปหมดแล้วพูดตรงไหนก็รู้ ๆ ไปทางด้านนี้ไปอยู่สองปีมั่ง เกี่ยวกรรมฐาน ไปทางด้านนี้ที่ติด ๆ กันดูเหมือน ๒ ปี นอกจากนั้นไปแล้วผ่านแล้วมานี้ไปอยู่เรื่อย เอาควายไปมอบให้พระ พระท่านคงจะมอบให้พวกเขาทำอะไรทำนา ไม่มีควายนะ (ครับผม) ถ้ามอบให้พระแล้วก็แน่ใจว่าจะไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์ เอาว่าไป (ผลบุญกุศลในครั้งนี่ที่เขากระทำนะฮะ เขาขออานิสงส์ผลบุญที่ได้กระทำในครั้งนี่ ขออัญเชิญคุณพระศรีรัตนตรัย หลวงปู่มั่น ตลอดจนพ่อแม่ครูบาอาจารย์ที่ล่วงลับไปแล้ว และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก จงดลบันดาลประสิทธิ์ประสาทกุศลทั้งปวงแก่ท่านหลวงตามหาบัวให้มีอายุยืนยาวถึง ๑๒๐ ปี (สาธุ)

เราจะยกกุศลทั้งหมดที่เขาให้เราขึ้นอุ้มชาติ อุ้มศาสนา ให้เป็นความแน่นอนหามั่นคงจีรังถาวรไปนานแสนนาน เอาอนุโมทนา (สาธุ) (มีธาตุขันธ์สมบูรณ์แข็งแรง เพื่อเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไตรแก่ลูกศิษย์ลูกหลาน ตลอดจนประชาชนทั้งประเทศสืบต่อไปนานเท่านาน) นั่นแล้ว ถ้าลงชาติไทยเราแน่นอนหามั่นคง พุทธศาสนาเราก็แน่นอนหามั่นคง พุทธศาสนาคือใครถ้าไม่พระพุทเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เลิศกว่าหลวงตาบัวเป็นไหน ๆ เรียกว่ามอบเข้าอีกทีหนึ่ง เข้าใจไหม มอบเข้าเลย หุนุนเข้าไปเลย เราก็แน่ใจที่ว่าถวายพระนะ เขาเอาไปถวายพระ พระท่านจะพิจารณามอบให้เขา เขาไปทำอะไรทำนา ถ้าให้คนอื่นคนใดนอกจากพระ อันนี้เราไม่แน่ใจเดี๋ยวไปฆ่าทิ้งนะซิ มอบให้คน มันก็เหมือนอย่างย้ายนักโทษ ย้ายจากเรือนจำนี้ไปสู่เรือนจำนั้น ย้ายจากที่ฆ่าที่นี้ไปสู่ที่ฆ่าที่นั่น นั่น ถ้าเป็นพระแล้วเราค่อนข้างแน่ใจ พระในป่าธรรมดาเป็นพระที่มีหิริโอตตปปะไม่มากนักน้อย ควายตั้ง ๓๙ ตัวนะ (ครับ)

(ผ้าป่าตกค้างจากบุริรัมย์ ๓,๐๘๐ บาทครับผม) มันตกค้าง ดีที่เราไม่สั่งเสียไปบอกหลวงตาท่านสั่งมาให้ตกค้างอีกมาก ๆ เราไม่สั่ง เราชี้เก็ยสั่ง นี่ไปบุริรัมย์พืงกลับมา ผ้าป่าตกค้างก็ตามหลังมา ไป ๗ วัน สัตตาหะไป ไปเทศน์ที่บุริรัมย์ ก่อเจดีย์จะเริ่มวางรากฐานเจดีย์ของท่านสุวัจน์ เทศน์ที่นั่นแล้วก็ไปเทศน์ที่สุรินทร์ ที่ศรีสะเกษ ๓ จังหวัดรวมแล้ว ๗ วัน พืงมาถึงเมื่อวานขึ้นวันที่ ๔

(หลวงตาครับกราบเรียนที่มาที่ไปของโค-กระบือ ๓๙ ตัวนะ โค-กระบือจำนวน ๓๙ ตัวนี้ ราคาตัวละ ๑๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๐๗,๐๐๐ บาทถ้วน อันนี้ซื้อมาจากโรงฆ่าสัตว์จังหวัดปทุมธานี เขาก็มาถวายเพื่อเป็นกุศลผลบุญแก่ท่านหลวงตา ชื่อเมื่อวันที่ ๙ กันยายน เวลาบ่ายสามโมง แล้วนำโค-กระบือทั้ง ๓๙ ตัว ไปเพื่อจะให้กับผู้ยากจน โดยมีท่านพระอาจารย์ทองคำ กาญจนโน ที่วัดถ้ำบูชาภูว อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดหนองคาย

เป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาโค-กระบือ เพื่อนำไปให้คนยากจน) พ้นมาจากเพศฆราวาส
โรงฆ่าสัตว์นะ พ้นมาแล้ว มาถึงพระแล้ว พระโปรดได้ว่างั้นเถอะ แต่พวกเราพระจะโปรด
ได้ไหม (หลวงตาหัวเราะ) มันมีข้อสงสัยก็ต้องถามซิ นี่ถามพวกเราพระจะโปรดได้ไหม คือ
สัตว์แน่ใจแล้วว่าพระท่านโปรดได้ ท่านเอาไปที่นั่น แล้วพวกเราพระจะโปรดได้ไหม

เวลานี้คลังหลวงของเรายังบกบางอยู่ นี่พูดคลังหลวงนะ.ยิ่งเน้นหนักเข้าไปเรื่อย ๆ
นะ ให้ถอยไม่มีถอยเลย คอขาดขาดไปเลย จุดที่เราต้องการ ต้องให้ได้เลย สมชื่อสมนาม
กลบสิ่งที่เลวร้ายทั้งหลายได้ เราพิจารณาเต็มเหนี่ยวแล้วจุดนี้เป็นจุดที่เหมาะสมมาก จึง
นำมาประกาศแก่พี่น้องชาวไทยที่รักชาติทั้งหลายให้ทราบทั่วถึงกันว่า คราวนี้เป็นคราวที่จะ
อ้อมอย่างเด็ดข้านสู่ความสง่าราศี เมืองนอกเมืองนาที่ไหนเขามองมาเหลืออร่ามงามตา
ตำหนิไม่ได้ เราเป็นตัวประกัน

คือเราเป็นผู้ออกสนามประกาศแล้วเรื่องนี้ว่าจะให้ได้เท่านั้น เมื่อได้เท่านั้นเต็มที
แล้ว ทีนี้ใครที่จะมาชี้หน้าด่าทอ หรือดิฉินนินทาอะไรเราจะปิดลูกศิษย์เราไว้ข้างหลังหมด
เราจะออกข้างหน้าโบกมือให้มา บอกให้มาหมดทั้งโคตรเลยนะ เพียงเท่านั้นเพียงหมัดเดียว
ยังไม่ถึงสองหมัด ถ้ามาอีกหมัดโคตรหมดแน่ ปู่ ยา ตา ยาย มาอีกชั้นหมัดอีกหมัดหนึ่ง ยัง
มาอีกมากกว่านั้นไอ้พวกสัตว์สาราสงอยู่ในเมืองนี้ก็มิเยอะ ถ้างั้นเราก็จะยืมหมัดหมา
พาดเลย คือหมาตัวหนึ่งหมัดเต็มตัว เพียงยกหมาใส่ตัวเดียวเท่านั้นล้มระนาวเลยสู้เรา
ไม่ได้ นั่นเห็นไหมละบทเวลาจะเอาเอาอย่างนั้น ไม่ให้เข้ามาแตะลูกศิษย์เราทั่วประเทศ เรา
เป็นคนประกาศเอง เราจะรับหมดเลยเชียว นั่นเป็นอย่างงั้นนะ

เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงเอาให้เด็ดเชียว ให้เห็นความเด่นชัดแห่งความรักชาติ
สำคัญความรักชาตินะ สงวนศักดิ์ศรีของชาติทุกอย่างด้วยสมบัติที่ออกประกาศให้
โลกได้เห็น จากน้ำใจแห่งความรักชาติของคนไทยเรา เรื่องใหญ่มันอยู่ตรงนั้นนะ สำหรับ
สมบัติเหล่านี้ก็ไม่มีคุณค่าอะไรมากนักละ แต่มันมีคุณค่าอยู่กับคนไทยทั้งชาตินะซิ เราจะ
เอาอะไรยกขึ้นเพื่อเป็นคุณค่าให้เด่นชัดก็คืออันนี้เป็นผู้ยก อันอื่นยกไม่ได้ เนะ ต้องเอา
นี้มา ยก เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงเด็ด เวลานี้ทองคำก็ได้ ๗ ตันกว่าแล้ว ยังอีก ๒ ตันกว่า จะ
เอาให้ได้ละ ยังไงก็ต้องให้ได้ทีเดียว ส่วนดอลลาร์นี่ก็กะไว้เรียบร้อยแล้วเช่นเดียวกัน ว่า
๑๐ ล้าน นี่ก็ไม่ค่อยหนักมากนักนะ แต่ทองคำรู้สึกมีน้ำหนัก อยู่มาก ยกก็หนัก

เพราะฉะนั้น จึงทุ่มกำลังความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคี
กันให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ยกทองคำเราขึ้นสู่ฟากเมฆาไป เทวบุตรเทวดาแตกฮือ นี่ก็จะไป
รวมจุดที่ภูมิจุดหนึ่ง ได้มากน้อยเพียงไรก็รวบรวมเสร็จแล้วเอาเข้าสู่คลังหลวง ทีนี้ยัง

ขาดเหลือเท่าไร เอาเดือนธันวาคมขีดเส้นตายเลย ธันวา วันที่ ๓๑ นั้นเป็นวันขีดเส้นตาย มันมี อยู่สอง หนึ่งในแพตททะเลทั้งหมดในเมืองไทยเรา ถ้าแพ้ไม่ได้ทองค่าน้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลาร์ ๑๐ ล้านนะ ถ้าชนะแล้ว ความจนนี้ตกทะเลเลย เมืองไทยขึ้นครองชัยชนะแห่ง ความรักชาติ ความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงของตน โดยพร้อมหน้ากันอย่างเหลือ อร่ามทั่วประเทศไทย ให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณา

หลวงตาก่อนที่จะออกมาประกาศทุกอย่าง ๆ พิจารณาเต็มกำลัง พิจารณาภายในนี้ ละ อันไหนที่ขัดอยู่ตรงไหน อันไหนที่ขัดอยู่ตรงไหนพิจารณาบวก ลบ คูณ หาร เสร็จแล้ว ว่าแน่แล้ว ออก ๆ เพราะฉะนั้นอะไรจึงมาขัดไม่ได้ ถ้าลงนี้ได้ออกแล้วพุ่งเลย ขาดสะบั้น ๆ ไปเลย ถ้ายังไม่แน่ยังไม่ออก ได้พิจารณาเต็มกำลังมาโดยลำดับที่นำพี่น้องทั้งหลายมาโดย ลำดับเต็มกำลังความสามารถ ความคิดความอ่านทุกอย่าง พินิจพิจารณาโดยอรรถโดย ธรรมภายในหัวใจ จากนั้นอะไรที่สมควรจะออกมากน้อย ที่นี้ก็เริ่มออก ๆ ๆ ให้พี่น้อง ทั้งหลายได้พิจารณาและปฏิบัติตามกำลังความสามารถของตน ๆ เรื่อยมาอย่างนี้ เท่าที่ ผ่านมานี้ก็รู้สึกว่ารบรินดีงามเป็นลำดับลำดับมา

คราวนี้เป็นคราวที่จะตัดสินกันละ ไม่มีอะไรใหญ่ยิ่งกว่าเมืองไทย เอาจุดนี้ให้ตีทุก คน เมืองไทยเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ตั้งแต่เด็กอยู่ในท้องแม่ก็เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์แล้ว มี คุณค่าเต็มตัวในท้องแม่ ตกออกมาก็เต็มตัว ๆ ด้วยกันทุกคน ๆ เราจะให้ขาดบาทขาด ตาตั้งในคุณค่าของชาติไทยของเราไม่ได้ ต้องเอาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แสดง ความสามารถแห่งความรักชาติออกมาให้โลกได้เห็นคราวนี้ โลกจะได้เห็นชาติไทยของเรา คราวนี้ เป็นยังงใจน้ำใจของชาติไทยรักษาตัวอย่างหรือไม่ นี่เป็นเครื่องวัด แล้วความ เสียสละจากความรักชาติก็จะวิ่งตามกันมา พร้อมกับความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน จะออก เต็มเม็ดเต็มหน่วยคราวนี้ละ

ยังงต้องเป็นประวัติศาสตร์ ไม่เป็นอย่างอื่นว่าจั้นเลย เพราะฉะนั้นประวัติศาสตร์นี้ เราจะเอาประวัติล้มเหลวหรือลง เมืองไทยจมทะเลหมด หมู หมา เป็ด ไก่ ไม่มีเหลือ ไป ด้วยกันหมดเลยไม่มีอะไรตกค้าง มีแต่ส้วมแต่ถ่าน แต่หนอนแต่กิมชาติต่าง ๆ เต็ม เมืองไทย แทนคนไทยทั้งชาติ ท่านทั้งหลายอยากฟังไหม เพียงพูดเท่านั้นเราก็สยดสยอง แล้วนะ เพราะฉะนั้นจึงอย่าให้ผ่านมาเลยสิ่งเหล่านี้ ผ่านมาเมืองไทยเรา ให้มีแต่ชัยชนะ ด้วยความรักชาติ ความเสียสละสามัคคี ให้มันท่วมทันเต็มเมืองไทยเราจะสว่างามทั่วโลก โลกไหนเขาก็มีหูมีตาเขาดูด้วยกันทั้งนั้นละ เป็นยังงเมืองไทยเรา

เพราะฉะนั้นคราวนี้จึงเป็นคราวประวัติศาสตร์ ประกาศความศักดิ์สิทธิ์ด้วยความรักชาติของตนออกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยกันทุกคน โดยหลวงตาเป็นหัวหน้า ไม่อ่อนข้อคอขาดขาดไปก่อนท่านทั้งหลายนะ ไม่มีที่จะเสียดายคอเจ้าของยิ่งกว่าชาติบ้านเมือง เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงกล้าทุกอย่าง ไม่มีอะไรที่จะมาขวางได้ เพราะเรื่องชาตินี้เป็นเรื่องสำคัญ ผู้หนึ่งผู้ใด พรรคใด พวกใดก็ตาม หรือภาคใดก็ตามที่จะมาทำลายชาตินี้ นี่คือมหากภัยต่อชาติเราจะคบไม่ได้เลย เราจะสนิทไม่ได้เลย คือว่ามหากภัยต่อชาติ คำว่าต่อชาติก็คนทั้งประเทศนี้จะถูกจมด้วยภัยเหล่านี้ทั้งนั้น ใครจะไปยอมได้เข้าใจไหมละ

เพราะฉะนั้นจึงต้องปิดออกทันที สิ่งเหล่านี้อย่ามาผ่านไม่ได้เลย คู่กันไม่ได้ เพราะมหากภัยใครคู่กันมันได้เมื่อไร มหาคุณต่างหากที่ทำความคู่กันสนิทสนม ใครจะอยู่ที่ใด ๆ ไม่ว่าชาติ ชั้น วรรณะใด เป็นคนไทยด้วยกัน ๆ หมู หมา เป็ด ไก่ เป็นคนไทยทั้งหมด รักด้วยกันทั้งหมดเลย เพราะฉะนั้นจึงทุ่มจากความรักชาติของตนให้เต็มเหนี่ยวในคราวนี้ เอาให้เต็มยันทุกคนนะ จะขีดเส้นตายในวันที่ ๓๑ เอากันให้เต็มเหนี่ยว ใครมีเท่าไร มีทำออกมาสิบ ไปยืมเขาเสียก่อนห้าบาท เข้าใจไหม มันมีห้าเอามาสิบ ยืมเขาห้าบาท ๆ มาเข้าเมืองไทยของเราเสียก่อน เมื่อเมืองไทยเราล้มต้อปากได้แล้ว ห้าบาทมันไม่ยากอะไร ละ จะไปยากอะไร นี่ซีเลยคลังหลวง เงินห้าบาทกับคลังหลวงเหลืออร่ามนี้จะเอาอันไหน จะมาต่อว่าคลังหลวงได้หรือ นี่มันน้อยไปห้าบาท แต่เอามาสิบบาท เราจะยืมอีกห้าบาท มันต้องเอาอย่างนั้นซีถึงเรียกว่านักรบ ไม่ใช่ชักหลบ นักรบต้องสู้ตลอดซี

พอพูดอย่างนี้ก็ยังระลึกถึงพ่อแม่ครูจารย์ได้นะ อย่างนี้จะอะไรมันถึงใจนะ เพราะพ่อแม่ครูจารย์พูดอะไรออกมา นี่ จะออกมาจากธรรมล้วน ๆ วันนั้นเป็นระยะที่... คือตามธรรมดาเราลงมาหาท่านเมื่อไร พอลาจากท่านไปแล้วก็เรียกว่าสละตายเลยละ เพราะเหตุนี้เองเวลาจะออกไปเที่ยว กราบเรียนปรึกษาอะไรท่านเรียบร้อยแล้ว ท่านเป็นที่ลงใจทุกอย่าง เออ ไปได้ ท่านลงแล้วนะ คราวนี้จะไปทางไหนละ คราวนี้คิดว่าจะไปทางนั้น เอ้อ ดินะทางนั้น ท่านไปหมดแล้ว จากนั้นมาท่านก็ถาม ไปก็องค์ ว่าไปองค์เดียว โห ผิงผิงขึ้นเลย เออ ท่านมหาต้องไปองค์เดียว คนอื่นไปยุ่งท่านไม่ได้นะ ซีไปตามนี้ อย่าไปยุ่งท่านนะ ธรรมดาพระลาไปเที่ยวถึงสององค์ ท่านไม่ให้ไปองค์หนึ่ง แต่สำหรับเรานี้อาเลยเที่ยว ทีนี้ไปหาท่านมันก็สมเหตุสมผล

บางที่ท่านพูดหยอกเล่นบ้างก็มี เพราะเห็นเรานิสัยผาดโผน มันไม่ธรรมดา พอไปเอา ๆ ไป เอาดี ๆ นะท่านว่าอย่างนั้น เอาดี ๆ นะ ทั้ง ๆ ที่ท่านก็รู้ มาหาท่านที่ไรมีแต่หนึ่งห่อ กระดุกกลงมา เนื้อไปไหนหมดไม่รู้ นั่นละความฝึกความทรมาน ร่างกายจะเป็นอะไรช่าง เรา

ไม่ได้สนใจกับมันยิ่งกว่าหัวใจ ใจนี้ต้องหมุนตลอดๆ ทีเดียว นี่ก็เป็นธรรมดา ท่านก็ไม่ได้ว่าอะไร มาทีไรก็มีแต่หนังห่อกระดูกๆ มาเป็นประจำ เข้ามาหาท่าน คือไปเที่ยวแล้วกลับมา ทีนี้ครั้งที่สะตูดใจมากพอลงกราบท่าน เฮ้ย ว่างั้นเลยนะ ทำไมเป็นอย่างนี้ล่ะ ท่านพูดเสียงดังนะ เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ล่ะ คือตัวเรามันเหลืองเหมือนทาขมิ้น หนังห่อกระดูกแล้วยังไม่แล้ว มันผอมขนาดนั้น แล้วตัวนี้เหลืองเหมือนทาขมิ้นหมดตัวเลย มันจะเป็นเพราะดีช่านหรืออะไร

พอท่านว่าอย่างนั้นด้วยความตื่น หรือว่าด้วยความสะตูดใจของท่านอย่างแรงก็ไม่ทราบ เฮ้ย ทำไมเป็นอย่างนี้ล่ะ ท่านว่าอย่างนั้น เราก็นิ่งคอยฟังท่านจะออกแงไหน ไม่นานนี่เห็นไหมจอมปราษฎ์ ท่านจะออกแงไหนเราจะคอยฟัง สักเดียวพลิกปั๊บ ท่านกลัวเราจะอ่อนเปียกไป เมื่อท่านว่าอย่างนั้นท่านเลยพลิกใหม่ มันต้องอย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ นี่ขึ้นแล้วนะ นั่นเห็นไหมล่ะ เราไม่ลืมนะ มันต้องอย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ แต่ท่านไม่ได้บอกว่ นักรบ นี่เราก้ไม่ลืมนะ

เรื่องความเอาจริงเอาจังก็เห็นเหตุเห็นผล ได้เหตุได้ผลทุกสิ่งทุกอย่างมา ที่มาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ได้มาจากหนังห่อกระดูกนี่นะ ทุกสิ่งทุกอย่างมันจะเป็นจะตาย ถึงขนาดท้องเสียเสียจนจะตายเวลาจะช่วยชาติบ้านเมือง ได้ยาจินมารักษาถึงพื้นขึ้นมา พื้นอย่างปาฏิหาริย์ ขึ้นเวทีเลย นั่น นี่มันจะตาย หือ มันจะไปจริงๆ หรือ จะไม่อยู่หรือ มีท่าแต่จะไปท่าเดียว ท่าจะไปเด่น ท่าจะอยู่มีอยู่นิดเดียว พิจารณาอีก มันจะไปจริงๆ เหรอ แล้วก็มิอะไรอยู่ที่นี่ ท่าจะไปเด่นมาก ท่าจะอยู่มีอยู่นิดเดียว นี่หอมเอาไว้ได้นะ ช่วยปั๊บๆ แล้วก็พุ่งเลย เพราะฉะนั้นถึงได้ออกช่วยชาติบ้านเมืองตั้งแต่บัดนั้นมา เราทำอย่างนั้นจริงๆ สำหรับความเพียรของเรา

ความมุ่งมั่นเบื้องต้นนี้เราไม่ได้มุ่งมั่นอะไรนะ มุ่งมั่นแดนอรหันต์ ขอให้ได้เป็นพระอรหันต์ในชาตินี้ อย่างไรก็ตามก็ขอให้ เป็น ไม่ชอกกลับมาเกิดอีกแล้ว จิตใจมันก็หมุนอยู่ในนั้น เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะลำบากลำบากอะไร มุ่งต่อธรรมแดนพื้นทุกซ่ออย่างเดียว นี่ละ มันถึงได้รุนแรงเรื่องราวมัน ทีนี้ความมุ่งมั่น การบำเพ็ญหนักเบาแค่ไหน ผลก็ปรากฏขึ้นมาๆ ไม่ได้เสียหายไปไหน เหตุเด็ดผลก็เด็ด ผลมากผลน้อยขึ้นอยู่กับเหตุทั้งนั้น นี่เหตุมันเด็ด ๆ เด็ดมาเรื่อย แล้วผลก็ค่อยได้มาๆ จนกระทั่งได้มานำพี่น้องทั้งหลายนี้ ได้มาด้วยความพอใจทุกอย่างแล้ว เราพอใจ เราไม่มีอะไรบกพร่องแล้วในหัวใจของเรา สมภูมิเต็มภูมิ ว่าปรารถนาให้เป็นอย่างนั้นให้เป็นอย่างนี้ ให้เป็นอรหัตตอรหันต์อะไร ไม่ถามถึง

แล้ว ได้แต่คำว่าพอ ทุกอย่างในโลกนี้พอทั้งหมด ใครจะเอาอะไรมาให้ก็ไม่เอา ไม่มีอะไรเลิศเลอยิ่งกว่าคำว่าพอ

พอนอกแดนสมมุติ ไม่เหมือนอย่างพอรธรรมาทั่วๆ ไป เช่นเราพอในการรับประทานตอนเช้านี้ พอตอนบ่ายว่าหิวข้าว มันพออะไร ตอนเช้าอิมท้องป่อง พอตอนบ่ายมาหิวข้าว ใครอย่ามากวนกำลังหิว อิมพวกเรามันอิมอย่างนั้นนะ พอพวกเรามันพออย่างนี้ พอตอนเช้าแต่ตอนบ่ายมันจะตายมันหิว อันนี้พอว่าพอผางขึ้นเท่านั้น ฟาดินถล่มเท่านั้นหมดปัญหาเลย ไม่มีอดีตที่เราเกิดมาก็ภพก็ชาติแสนทุกข์ทรมาน ท้อใจในการที่จะเกิดต่อไปอีกนี่ก็หมด ลบเรียบ แล้วอนาคตเราจะไปเกิดในภพชาติใดอีก ที่จะต้องทนทุกข์ทรมานอย่างนี้ ก็ชาติ सबันไปหมดเลย ปัจจุบันก็เป็นทองทั้งแท่งขึ้นมา หายสงสัยทุกอย่าง จึงไม่มีคำว่าอดีต อนาคต ซึ่งเป็นเรื่องสมมุติเข้าสู่หัวใจนั้นเลย

ได้นำพี่น้องทั้งหลายจึงได้นำด้วยความเด็ดขาดทุกอย่าง เอาธรรมเป็นผู้นำล้วนๆ เราจะไม่เอาโลกเข้ามาแฝงเลย ไม่ว่ากิริยาท่าทางจะเป็นยังไง จะเป็นไปด้วยกิริยาของธรรมพลังของธรรม ไม่มีคำว่ากิเลสตัวไหนที่จะแทรกขึ้นมาเท่าเม็ดหินเม็ดทราย ให้เกิดความงงงันอันตู่ เหนอ กิเลสตัวนี้เกินกว่ามึงม้วนลื้อไปตั้งแต่วันนั้นแล้ว มึงยังโผล่หน้ามาอีกหรือ ไม่เคยมีด้วย และไม่เคยสงสัยด้วย พอขาดจากสมมุติโดยประการทั้งปวง แล้วจะมีสมมุติตัวไหนมาให้เสื่อมให้เจริญอีก มันก็รู้อย่างนั้น

นี่หมายถึงเหตุที่เราบำเพ็ญ มรรคผลนิพพานรออยู่กับผู้ปฏิบัติ คือตัวเหตุ ให้บำเพ็ญตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้วนั้นเกิด สวากขาตธรรมไม่มีจะส่งสัตว์ตัวใดให้ไปทางผิดพลาด ส่งให้ถูกต้องเป็นลำดับลำดับ ตั้งแต่พื้นฐานการให้ทาน การรักษาศีล มีมากมีน้อยจะไม่สูญหายไปไหนเลย ทำบุญให้ทานมากก็กัปกัปปะจะฝังอยู่ในหัวใจดวงไม่เคยตายนี้ตลอดไป บาบก็คอยทำร้ายอยู่ในนั้นๆ ทั้งสองนี้ไม่ต้องวิตกวิจารณ์ ว่าบุญจะลำเอียง บาบจะลำเอียง ไม่มีทั้งสองด้าน เป็นความเสมอภาคกันก็คือบาบกับบุญ ให้คุณให้โทษเสมอกันหมด ไม่ว่าจะทำบาบในที่แจ้งที่ลับเป็นบาบตลอดไป ไม่ว่าจะทำบุญสุนทานอะไร ทั้งที่แจ้งที่ลับ เป็นบุญตลอดไป หนุนตลอดไป สิ่งที่เป็นภัยตกลงตลอด อยู่ในหัวใจ

ที่นี้เวลาเราสร้างคุณงามความดีหนักเข้าๆ ความดีทั้งหลายที่สร้างไว้แล้วไม่ได้สูญหายไปไหน ก็หนุนกันขึ้นๆ เวลาถึงขั้นแล้ว อำนาจแห่งบุญแห่งกุศลไม่เพียงแต่มีเฉยๆ นะ ยังหนุนเจ้าของอีก หนุนให้เกิดความรักใคร่ใกล้ชิดติดพันกับบรรดากับธรรมกับคุณงามความดีเป็นลำดับลำดับไป เพราะฉะนั้นผู้มีอุปนิสัยสามารถแก่กล้าแล้ว ยกตัวอย่างเช่น พระยสกุลบุตร สมบัติเงินทองเอามากองไว้ทางนี้ คนไปยืนทางนี้มองไม่เห็นคน เพราะมาก

ต่อมาก นี่พอกับแม่จะมอบให้ลูกคนนี้หมด มีลูกคนเดียวรักมาก ใ้ลูกมีแต่จะไปทำเดี่ยว ไม่สะดวกไม่สบาย

สมบัติเงินทองนี้ให้ลูกก็เพื่อความสะดวกสบาย ทำไมจะไม่สะดวก มันไม่สะดวกอยู่ในหัวใจ สิ่งเหล่านี้ตายแล้วใครเอาไปได้ นั่นเห็นไหมละ บทเวลาโต้ตอบพอกับแม่ สิ่งเหล่านี้ตายแล้วใครเอาไปได้ที่ไหน คุณงามความดีต่างหากติดกับตัว ว่าอย่างไรก็ไม่ฟัง มีแต่วุ่นวาย แต่ก่อนก็เคยอยู่กับพอกับแม่มานาน อยู่กับสมบัติเหล่านี้ก็เคยอยู่มานาน ไม่เคยว่าวุ่นวุ่นวาย แต่ที่นี้เมื่ออำนาจบาตรมีแก่กล้าเข้าๆ หนุนเข้า เห็นไหมละ เห็นสิ่งเหล่านี้เป็นพื้นเป็นไฟไปหมด ที่เย็นที่สุดเลิศเลอก็คือธรรมที่ท่านสร้างไว้ในหัวใจของท่าน หนุนขึ้นๆ มีแต่จะออกทำเดี่ยว ที่นี้วุ่นวาย ที่นั่นวุ่นวาย ไปแล้วก็ออกเลย ก็บ่นไป

เพราะตั้งใจจะไปหาพระพุทธเจ้า พอไปถึงนั้นพระพุทธเจ้ากำลังเสด็จจกรมอยู่ พระยสกุลบุตรบ่นเข้ามาว่า ที่นั่นวุ่นวาย ที่นี้วุ่นวาย มานี้ ยสมานี้ ที่นี้ไม่วุ่นวาย ที่นี้สงบ ที่นี้ร่มเย็น เอ้า มาที่นี้ บอกให้มาเลย รับกันทันที ทางนี้บารมีเต็มเปี่ยมแล้ว พระพุทธเจ้ามีพระเมตตาครอบโลกธาตุแล้วรับกันทันที แนะนำสั่งสอนสำเร็จ เอ้า สุดยอดเลย ขึ้นเป็นอรหันต์ปึงเลย นั่นเห็นไหม ความร้อนนี้วุ่นวายคือ อำนาจแห่งบารมี ทำให้อยู่ไม่ได้ มีแต่จะออกทำเดี่ยว

นี่แหละอำนาจแห่งบารมีที่เราสร้างมานั้นไม่สูญหายไปไหน ใครอย่าไปเก่งกว่า ศาสดา เก่งกว่าพระพุทธเจ้านะ ว่าทำบุญไม่ได้บุญทำบาปไม่ได้บาป มีแต่พวกเทวทัตทำลายตัวเอง และส่วนรวมให้ฉิบหายไปเท่านั้นละ ศาสดาองค์เอกที่ได้ตรัสรู้มาแต่ละพระองค์ ๆ ท่านสร้างพระบารมีเท่าไร ท่านสร้างมาเพื่อโกหกโลกหรือ กิเลสมันโกหกโลก มาตลอดเวลาทำไมไม่เห็นโทษของมัน พระพุทธเจ้าสร้างพระบารมีมา ๓ ประเภท

ประเภทที่ ๑ ๑๖ อสงไขย จึงเป็นศาสดาเต็มองค์ได้

ประเภทที่ ๒ ๘ อสงไขย แสนมหากัปนะติดแนบ ๆ ด้วยแสนมหากัป จึงได้เป็นพระพุทธเจ้าโดยสมบูรณ์ เป็นประเภทที่ ๒

ประเภทที่ ๓ คือ ๔ อสงไขย แสนมหากัป ติดแนบๆ จึงเป็นพระพุทธเจ้าโดยสมบูรณ์ครอบโลกธาตุ ทั้ง ๓ ประเภทนี้ท่านสร้างบารมีมาเพื่อร้อนนสัตว์โลก ไม่ได้เพื่อมาทำสัตว์โลกให้ล่มไหม้แล้วสั่งสอนสัตว์โลกด้วย สวากขาตธรรม คือตรัสไว้ชอบ ๆ แล้วตั้งขึ้น ๆ ทำเดี่ยวเหมือนกันทุกพระองค์เลย ท่านเป็นอย่างนั้น แล้วในขณะที่เดียวกัน กิเลสตัวใดไม่ว่าลูกเต้าหลานเหลน ปู่ ย่า ตา ยาย เป็นสกุลหรือเป็นนักดัมตุนทั้งนั้นแหละ

ออกมาแง่โตเป็นเรื่องตม้ตุนโลกให้ล่มจม ๆ แต่ศาสตาของเราสอนเพื่อความฟื้นฟู จุดลากขึ้น ๆ

นี่เราก็ได้มาปฏิบัติเต็มกำลังของเราให้เชื่อศาสนานะ ศาสดานี้สร้างบารมีมาเต็มเม็ดเต็มหน่วย กิเลสมันสร้างบารมีที่ไหน มันจะสร้างตั้งแต่กองทุกข์เผาหัวใจโลกเท่านั้น นั่น เทรอบบารมีของกิเลส ใครอยากเป็นบริษัทบิรารของกิเลส กิเลสสร้างบารมีมามากเอาให้ชี้แตกก็ได้เข้าใจไหม เวลามันหนักเข้า ๆ ปวดหนักเข้า ๆ เจ็บหนักเข้า ปวดหนักเข้า ปวดชี้เข้าใจไหม ชี้แตกออกนั่นเทรอกิเลสมันสร้างบารมี มันเอาจนชี้แตกเทรอ มันเป็นของดีเทรอ พิจารณาซิ มันทรมาณสัตว์โลกหาความสุขไม่ได้นี่ก็คือกิเลสทั้งนั้น ๆ แล้วพยายามทำสัตว์โลกให้มีความสุขความเจริญจนกระทั่งพ้นจากทุกข์ มีแต่องค์ศาสตาที่สร้างบารมีเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้วทั้งนั้น เราจะเชื่อทางไหน เอ้า ตัดสินใจนะ

เวลานี้ชีวิตมีอยู่ ศาสดาทางนี้ก็มียู่เอ้อมถึงอยู่ นี่กิเลสก็มีอยู่เอ้อมถึงอยู่จะไปทางไหน เอ้า ให้ตัดสินใจตัวเอง ให้มันมีคุณค่าชิมมนุษย์เกิดมาทั้งคน ท่านที่มาตรัสเป็นศาสตาสอนเราท่านบำเพ็ญคุณค่า เป็นมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงส่งสุดยอดแล้ว มาสอนมาจุดลากพวกเราเอาให้ได้ชี้จะเป็นอะไรไป อย่ามาทำเหยาะ ๆ เหยาะ ๆ อยู่เฉย ๆ ไม่ได้ นี่ก็ย้อนกลับเข้ามาอีก ที่เราได้ทำมานี้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของเรา เรียกว่า ชีวิตนี้จะมอบ พุดให้มันเต็มคัพที่เต็มแสง พุดโดยอรรถโดยธรรมไม่ได้พุดเพื่อความโอ้อวด เรื่องโอ้อวดเป็นเรื่องของกิเลสเป็นเรื่องของสมมุติ ธรรมนี้ไม่ใช่สมมุติ ถอดออกมาจากความจริงในหัวใจเลยที่เราสร้างมานี้เราสละชีวิตทุกสิ่งทุกอย่าง เอ้า เป็นก็เป็นตายก็ตาย เวลานี้จะเอาให้ได้พระอรหันต์เท่านั้น

เมื่อได้ฟังอรรถธรรมของพ่อแม่ครูจารย์อย่างถึงใจแล้วมันก็ถึงใจ ถึงอย่างลึกที่เดียวไม่มีถอนเลย เป็นก็เป็นตายก็ตายพิดกันเรื่อยมานี้ ผลก็ปรากฏขึ้น ๆ ให้เห็นอย่างชัดเจนจนกระทั่งถึงโลกธาตุไหว หมดปัญหาโดยประการทั้งปวงแล้ว จึงได้นำมาสอนโลก การนำมาสอนโลกสอนด้วยความเมตตาล้วน ๆ ไม่ได้มีอะไรที่จะเป็นสิ่งที่ตอบแทนหรือมีหวังนั้นหวังนี้กับ เช่น อย่างสมบัติพี่น้องทั้งหลายมาบริจาคทานมากขนาดไหนคน ๖๒ ล้านคนทั่วประเทศไทย ผ่านเข้ามาบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะเลย ฟังซินะ เพราะอำนาจแห่งความเมตตาที่มีคุณค่าล้นเหลือประมาณเกินกว่าที่จะมาเสียชีวิต หรืออยากได้เงินสักหนึ่งบาทของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคมา เพราะฉะนั้นมันจึงไม่มี

ใครจะพุดอะไรโจมตีแบบไหน ๆ มันก็เป็นปากเขา สกปรกก็สกปรกที่ปากเขา สร้างความชั่วก็สร้างอยู่ที่ปากเขา เราสร้างความดีเป็นของเรา เขาสร้างความชั่วเป็นของเขา

เดือดร้อนกับเขาทำไม เขาจะมาโจมตี ยกมาทั้งโคตรทั้งแซ่ก็ให้เขามาซิ โคตรแซ่เรามีอยู่จะเป็นยังไง หากมันมาจ้ง ๆ เราจะยกโคตรแซ่ของเราใส่เปรี้ยงเดียว โคตรแซ่ของมึงได้ทำอะไรบ้างถึงมึงจะมาอวดกูเข้าใจไหม เท่านั้นก็พอแล้ว มันสร้างแต่ความชั่วมันจะมาอวดเราไต่ยังงี้ ก็เราสร้างแต่ความดีความหมายก็ว่าอย่างนั้น

นี่ละที่ว่าเราเปิดเผยทุกอย่าง แล้วชาตินี้เราก็พูดจริง ๆ ว่าเป็นชาติสุดท้ายของเรา อย่างประกาศบ้างในหัวใจ พระพุทธเจ้าใครไปบอกพระองค์ว่า ญาณนุจ ปน เม ทสสนํ อุทปาติ ญาณความรู้ความเห็นอันเลิศเลอได้เกิดขึ้นแก่เราแล้ว นี่แสดงแก่เบญจวัคคีย์ทั้ง ๕ อุกุปฺปา เม วิมุตติ ความหลุดพ้นของเราตถาคตไม่มีการกำเรบอีกแล้ว คือหลุดพ้นจากกิเลสหลุดพ้นจากทุกข์โดยประการทั้งปวง ไม่มีการกำเรบอีกแล้ว อยมนฺตึมา ชาติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ประกาศบ้าง ๆ ให้เบญจวัคคีย์ที่รอจะตามเสด็จให้ทันอยู่นั้นฟังอย่างถึงใจ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา อยมนฺตึมา ชาติ นี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา นตฺถิทานิ ปุณฺนพฺภโว จากนั้นไปเราจะไม่มาเกิดเป็นภพเป็นชาติแบกหามกองทุกข์อีกต่อไปแล้ว พอแสดงจบนี้ปั๊บก็ आयสฺมโต โภณฺทญฺญส วิรัช วิตมฺลํ ธมฺมจกฺขุ อุทปาติ ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ

พระอัญญาโกณฑัญญะ ก็ออกอุทานขึ้นได้ดวงตาเห็นธรรมปราศจากมลทิน ความมัวหมอง ความสงสัยมืดตื้อทั้งหลายในบาปในบุญกระจ่างแจ้งถึง วิรัช วิตมฺลํ ธมฺมจกฺขุ อุทปาติ คือ ธรรมจักขุได้ปรากฏขึ้นแล้ว หายสงสัยเรื่องมลทินทั้งหลาย สงสัยบาปสงสัยบุญ นรก สวรรค์ ทุกสิ่งทุกอย่าง สภาพโลกธาตุนี้หายสงสัยหมด แล้วก็ขึ้นอุทานว่า ยงฺกิญฺจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนฺตํ นิโรธธมฺมํ สิ่งใดก็ตามในโลกนี้หาที่แน่นอนไม่ได้ เกิดแล้วดับทั้งนั้น สิ่งที่น่าแน่นอนก็คือธรรมที่ปรากฏขึ้นในเวลาได้บรรลุธรรม โสดาปัตติผล นั้น จับจุดนี้ได้แล้ว นอกนั้นปิดหมด ผากเป็นผากตายไม่ได้ อันนี้ผากตลอดไปเลยที่นี้ นั่นเห็นไหม

จากนั้นพระพุทธเจ้าก็ทรงเปล่งพระอุทานรับพระอัญญาโกณฑัญญะว่า อถโข ภควา อุทานํ อุทานสิ ขึ้นแล้ว อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโญ อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโญ พระอัญญาโกณฑัญญะได้รู้แล้วหนอ ๆ คือจับได้แล้วหลักฐานพยานที่จะเลิศเลอ จะพาถึงความพ้นทุกข์นี้จับเสี้ยนได้แล้ว จะก้าว เรียกว่าบันได ก็จับต้นบันไดนี้แล้ว หรือจับต้นทางเดินก้าวตามนี้จะถึง ความหมายก็ว่างั้น นอกนั้นมันเดินผิด ๆ พลาด ๆ ไปสองฟากทาง ลงเหวลงบ่อดกหลุมตกบ่อด ตกนรกอเวจีไม่มีความแน่นอน คราวนี้จับเส้นทางได้แล้ว ความหมายว่างั้น เข้าใจไหม อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโญ อญฺญาสิ วต โภ โภณฺทญฺญโญ

ประกาศถึง ๒ ครั้งทีเดียวซ้ำกัน ให้ถึงพระทัยพระองค์ อัญญาสิ วัต โภ โภณุทญญ
พระอัญญาโณทัญญะผู้เจริญได้รู้แล้วหนอ ๆ นั้นเห็นไหม

นี่เป็นสักขีพยานแห่งพระธรรมพระพุทธเจ้าที่แสดงแก่สัตว์โลกคือ พระอัญญาโณ
ทัญญะเป็นปฐมสาวกได้ทราบ จับกระแสของธรรมกระแสของพระนิพพานได้แล้ว พอวัน
หลังจากนั้นมาแล้วก็แสดงเรียกว่า ถอนรากถอนโคนเลยไม่ให้มีอะไรเหลือ ขึ้น อนัตต
ลักษณะสูตร อะไร รูป อนิจจัง รูป อนตตฺตา ๆ ฟาดขันธทั้ง ๕ อนตตฺตา ตลอด เข้าถึงจิตฟุ้ง
เลย บรรลุธรรมตรัสรู้เป็นพระอรหันต์ขึ้นมาทั้ง ๕ พระองค์ นั้นเห็นไหม ธรรมพระพุทธเจ้า
ก้าวขึ้นไปถึงนั้นแล้ว เป็นปฐมสาวกคือ ๕ พระองค์ นี่เป็นอย่างนั้น

ญาณุจ ปน เม ทสฺสนํ อุทฺปาติ นี้ประกาศทำทัฬหี พระองค์เคยรู้ใหม่แต่ก่อน พอ
รู้แล้วพระองค์ไปถามใคร ความรู้ความเห็นอันเลิศเลอ คือความรู้ความเห็นอะไรไม่เหมือน
ความรู้ความเห็นที่รู้ยู่เวลานี้ ที่ได้บรรลุธรรมเลิศเลอแล้ว นั้น ความหลุดพ้น พ้นอะไรก็
พ้นแต่ไม่พ้นจากความตาย พ้นจากความตายพระพุทธเจ้าไม่มีการกำเริบแล้ว นั้น ชาตินี้
เป็นชาติสุดท้ายของเรา ที่ไหนมันก็เกิดกับตายมันสุดท้ายด้วยกันนะ เกิดชาตินี้แล้วก็
สุดท้ายมันก็คือตายเข้าใจไหม เกิดนี้แล้วสุดท้ายมันก็คือตาย อันนี้จะไม่มาอีกแล้ว เป็นชาติ
สุดท้ายแล้วจะไม่ต้องมาเกิดอีก นตฺถิทานิ ปุณฺณโก จะไม่มาเกิดอีกแล้วต่อไป นั้น

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าแม่นยำขนาดไหน ให้มันประกาศในหัวใจซิ อย่างพระอัญญา
โณทัญญะ ยงฺกิลฺลิจิ สมุทฺยธมฺมํ สพฺพนุตฺตํ นิโรธธมฺมํ สิ่งใดก็ตามในโลกนี้หาความ
แน่นอนไม่ได้ เกิดแล้วดับทั้งนั้นตายใจไม่ได้ สิ่งนี้เท่านั้นที่เป็นที่ตายใจได้ ความหมายว่า
งั้น นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าถ้าลงได้เข้าถึงใจผู้ใดไม่ต้องไปถามใครเลย ท่านจึงเรียกว่า สนฺ
ทิฏฺฐิโก ความรู้เองเห็นเองจากการปฏิบัติของตัวเอง เช่นเดียวกับเรารับประทานอาหาร
รับประทานเปรี้ยวหวานเค็มอะไรก็รู้ อิ่มเป็นลำดับ ๆ เราก็อิ่ม อิ่มเต็มที่แล้วก็รู้ ตั้งแต่เด็กมัน
ก็รู้ อันนี้ธรรมก็แบบเดียวกัน หนุนขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ถึงขั้นที่จะแน่นอนก็ โสตา สกิทาคา
อนาคา อรหันต์ ปึงเลย

เบื้องต้นก็สร้างบารมีมา รวมกันเข้ามา ๆ ทานมากี่ปีก็เดือนก็ก็ก็ก็กลับไม่สูญ
หายไปไหนอยู่กับเจ้าของนั้นแหละ รวมกันเข้ามา ๆ รวมเข้ามาแล้วเข้ามาสู่จุดใหญ่
จากนั้นก็ โสตา สกิทาคา ทำนบใหญ่ของความคิดทั้งหลายนี้อยู่ที่จิตตภาวนานะ จิตต
ภาวนานี้จะเป็นทำนบใหญ่ แม่น้ำสายต่าง ๆ มันก็ไหลเข้ามา ๆ เข้ามาสู่ทำนบใหญ่ แม่น้ำ
สายต่าง ๆ ได้แก่ คุณงามความดีของเราที่สร้างได้มากน้อยมาแต่ปีใดเดือนใดกับใดก็กลับ
ใดก็ตามจะไม่สูญหายไปไหน ไหลเข้ามา ๆ ในทำนบใหญ่ สร้างอยู่นั้นละ พอมาถึงนั้นแล้ว

เข้าทำนบใหญ่แล้วก็ฝังเลย เหมือนน้ำที่ไหลลงมหาสมุทรไม่ปรากฏว่าไหลไปที่ไหนอีกได้
เลย นี่ก็ทำนบใหญ่ มหาสมุทรก็เทียบกันได้ ทำนบใหญ่แห่ง มรรค ผล นิพพาน สร้างมา
เต็มเหนี่ยวแล้วก็พุ่งถึงเลย ให้ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ทุกคน ๆ

เราจนจะตายแล้ว เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจึงหลุดออกจากหัวใจ ไม่มีคำ
ว่าสะทสะท้าน ไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัวอะไร ใครจะดิฉินินินทา สรรเสริญเยินยอ ไม่เคย
สนใจ เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด ธรรมชาตินั้นเหนือหมดแล้ว เป็นความจริงล้วน ๆ นำมา
แสดงต่อโลกผู้ต้องการความจริง ให้ได้รู้ความจริงสมกับธรรมพระพุทธเจ้าเป็นธรรมของ
จริง ไม่ได้มาหลอกลวงโลกเหมือนกิเลสนะ ให้พากันจดจำเอาทุกคน ๆ เวลานี้เป็นเวลา
เราจะตัดดวงเอาคุณงามความดีทั้งหลาย ไม่ใช่เป็นเวลาที่ส่งสมเอาตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผา
ไหม้เจ้าของตลอดเวลา นะ ให้คิด มนุษย์ไม่คิดใครจะคิด ยิ่งเราเป็นลูกชาวพุทธด้วยแล้วยิ่ง
จะต้องคิดในสิ่งเหล่านี้มาก

จิตนี้ไม่เคยตายนะ ตั้งแต่กับไหนก็ปลื้มก็ตาย ตกนรกหมกไหม้มาตั้งก็กับก็ปลื้มก็
ตาม ทุกข์ยอมรับว่าทุกข์ หนักเบาเล็กน้อยยอมรับว่าทุกข์ แต่จิตไม่ยอมฉิบหาย นั่นเห็น
ใหม่คือไม่ตาย เมื่อพ้นจากนั้นแล้ว เพราะในโลกอันนี้ถึงอเวจีก็ตามมันก็โลกสมมุติ มันมี
เปลี่ยนแปลงได้ เปลี่ยนแปลงช้าเปลี่ยนแปลงเร็ว ตกนรกหลายกัปหลายกัลป์มันก็ค่อย
เปลี่ยนสภาพมันมาได้ เช่น เท่านั้นกับเท่านั้นกัลป์มันก็หมดไปได้เหมือนกัน แล้วก็มาฟื้นตัว
ด้วยคุณงามความดีที่ยังไม่พอแทรกกันเข้า สร้างความดี พอความดีหนาแน่นขึ้น ๆ ทีนี้ขึ้น
แล้วนะทีนี้นะ ขึ้นก็ฝังเลยถึงนิพพาน บรรลุธรรมถึงขั้นบริสุทธิ์เป็นธรรมดา

นี่ละถึงขั้นธรรมดาจิตดวงนี้เอง ไปจมอยู่ในนรกอเวจีก็กับก็ปลื้มก็จิตดวงนี้เองที่
ไปทนทุกข์ทรมานแต่ไม่ยอมฉิบหาย ที่จะมาพ้นจากทุกข์นี้ขึ้นมาแล้ว มาสร้างตัวเอง
จนกระทั่งถึงธรรมดาถึงนิพพาน ก็จิตดวงที่ไม่ตายนี้เองเป็นธรรมดาหรือบรมสุข ว่า
นิพพานเที่ยงจะเป็นอะไรก็คืออันนี้เอง จำเอานะ โอ๊ย. พุดไปพุดมาเหนื่อยเอาละพอ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th